

PAROHIA
OTOPENI

PROHODUL

DOMNULUI, DUMNEZEULUI
ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU
IISUS HRISTOS

— PROHODVL —

DOMNULUI, DUMNEZEULUI
ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU
IISUS HRISTOS

Acest material a fost realizat
pentru Parohia Odăi sub atenta îngrijire a
Pr. Ion D. Iliuță

© 2018 PAROHIA ODĂI

Semnificațiile duhovnicești ale slujbei Prohodului Domnului

Vinerea Mare este ziua de doliu a creștinătății, în care a fost răstignit Iisus Hristos. În toate bisericile ortodoxe este o zi în care nu se oficiază slujba Liturghiei.

Liturghia ne face părtași jerfei lui Hristos și se consideră că nu se pot aduce două jertfe în aceeași zi. În schimb, se oficiază Denia Prohodului.

Credincioșii trec pe sub masa plină cu flori, care simbolizează catafalcul Mântuitorului. Pe aceasta este un epitaf pe care este reprodusă icoana punerii în mormânt a lui Iisus Hristos, Evanghelia și Crucea.

La final, preoții și poporul cântă Prohodul Domnului. Slujba se încheie cu procesiunea de înconjurare a bisericii, care simbolizează înmormantarea Domnului.

PROHODULS

Pe la ora stabilită spre seară se bate toaca îndelung, paracliserul trage apoi clopotele. Credincioșii se adună în biserică iar preotul se îmbracă în epitrahil și felon.

Este tămâiată întreaga biserică și se începe slujba utreniei Sambetei celei Mari. Se face slujba utreniei duminicilor până la "Dumnezeu este Domnul..." .

Apoi se adaugă troparele din Triod. Și sfârșinduse troparele de cântat sau citit, credincioșii aprind lumânări din ceară curată, iar preoții ies prin ușile împărătești și încep Slujba propriu-zisă a Prohodului.

PROHODVL

DOMNULUI, DUMNEZEULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

CARE SE SĂVÂRȘEȘTE, DUPĂ OBICEI, ÎN
SFÂNTA ȘI MAREA VINERI, SEARA

Preotul dă binecuvântarea, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna,
acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Sfinte Dumnezeule ... ,
Preasfântă Treime ..., Tatăl nostru ...

Preotul: Că a Ta este împărăția ...

Strana: Amin. Doamne, miluiește! (*de 12
ori*), Slavă ..., Și acum ..., Veniți să ne închinăm
..., *Psalmii 19 și 20*, Sfinte Dumnezeule ...,
Preasfântă Treime ... , Tatăl nostru ... , *troparele
Crucii, din Ceaslov*. În acest timp preotul face
cădere mare, apoi rostește din fața Sfintei Mese
ectenă întreită specială: Miluiește-ne pe noi,
Dumnezeule ... **cu ecfonisul:** Că milostiv ...

Strana: Amin. Întru numele Domnului,
binecuvintează, părinte!

Preotul, cădind, zice: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Și se citesc cei șase psalmi ai Utreniei, după care preotul rostește ectenia mare. Strana cântă apoi, pe glasul a 12-lea: Dumnezeu este Domnul..., cu stihurile din Ceaslov, după care urmează troparele zilei: Iosif cel cu bun chip ... , Slavă ... , Când Te-ai pogorât la moarte ..., Și acum ..., Mironosițele femeii ... După aceasta, credincioșii aprind lumânări și se rânduiesc în jurul mesei din mijlocul bisericii, pe care se găsește Sfântul Epitaf. Preoții, înveșmântați în epitrahil și felon, ies din Sfântul Altar prin Ușile împărătești, având în mâini lumânări aprinse și cântând lin și cu mare cuviință : În mormânt viat, ă ... Cel dintâi dintre slujitori (protosul) cădește Sfântul Epitaf împrejur, Altarul, stranele și pe credincioși.*

STAREA ÎNTÂI

Glasul V ѿ па

mf
Moderato
In mor-mânt, Vi - ea - tă,
In mor-mânt, Vi - ea - tă,
pus ai fost, — Hris - toa - se,
pus ai fost, — Hris - toa - se,

Musical score for the first voice part (Glasul V ѿ па) of the hymn 'Starea Întâi'. The score is written on two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 4/4 time signature. The tempo is marked 'Moderato' and the dynamic is 'mf'. The lyrics are 'In mor-mânt, Vi - ea - tă,'. The second staff continues the melody with the lyrics 'pus ai fost, — Hris - toa - se,'. The score includes various musical notations such as notes, rests, and slurs.

și s-au spăimântat oștirile
și s-au spăimântat oștirile
ri - le înge-rești, ple - că -
ri - le înge-rești, ple - că -
ciu - nea Ta cea mul - tă
ciu - nea Ta cea mul - tă
prea mă - rind.
prea mă - rind.

1. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și s-au spăimântat oștirile îngeresti,
Plecăciunea Ta cea multă preaslăvind.

2. Dar cum mori, Viață,
Și cum șezi în mormânt
Și împărăția morții Tu o zdrobești
Și pe morții cei din iad îi înviezi?

3. Te mărim pe Tine,
I-isuse Doamne,
Și-ngroparea Îți cinstim și Patimile,
Că din stricăciune Tu ne-ai mântuit.

4. Cel ce-ai pus pământul
Cu măsuri, Hristoase,
Astăzi șezi în mic mormânt, Ziditorule,
Și din gropi, pe cei ce-au murit înviezi.

5. I-isuse al meu,
Împărat a toate,
De ce vii la cei din iad, o, Hristoase-al meu?
Vrei să dezrobești tot neamul omenesc.

6. Stăpânul a toate
Mort se vede acum
Și Deșertătorul gropilor celor morți
Se încuie-n groapă nouă ca un om.

7. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și cu moartea Ta pe moarte o ai pierdut
Și viață lumii Tu ai izvorât.

8. Cu cei răi, Hristoase,
Ca un răufăcător,
Socotit ai fost, dar ne-ai îndreptat pe toți
Și ne-ai scos din amăgirea celui rău.

9. Mai frumos cu chipul
Decât oamenii toți,
Ca un om Se vede mort și fără de chip
Cel ce toată firea a-nfrumusețat.

10. Iadul cum va răbda
Intrarea Ta, Doamne,
Și cum nu se va zdrobi-ntunecându-se,
De-a' luminii Tale fulgere orbind?

11. Dulcea mea lumină
Și mântuitoare,
Cum în groapă-ntunecoasă Tu Te-ai ascuns?
O, nespusa Ta răbdare, Bunule!

12. Nici lumea de duhuri
Nu pricepe, Doamne,
Nici mulțimea fără de trup poate povesti
Taina îngropării Tale, neștiind.

13. O, minuni străine!
O, nespuse lucruri!
Cel ce-mi dă suflare mie Se poartă mort,
Îngropat de mâinile lui I-osif.

14. În mormânt ai apus
Dar de-al Tatălui sân
Nicum nu Te-ai despărțit, Hristoase al meu.
Acest lucru e străin și negrăit!

15. Întreaga făptură
Recunoaște-n Tine
Împărat adevărat pe pământ și-n cer,
Deși în mormânt Te pui, Hristoase-al meu!

16. Tu-n mormânt fiind pus,
Ziditor Hristoase,
Temelia iadului s-a cutremurat
Și-ale morților morminte s-au deschis.

17. Cea ce în palmă
Tot pământul ține,
Sub pământ acum cu trupul Se află mort,
Slobozind pe morții cei legați în iad.

18. Din stricare, Doamne,
Viața mea o ridici,
Căci, murind acum, la cei morți Te-ai pogorât
Și-ale iadului zăvoare le-ai zdrobit.

19. Ca lumina-n sfeșnic,
Se ascunde acum
Sub pământ, ca sub obroc, Trupul Domnului
Și din iad alungă întunericul.

20. Mulțimea de oștiri,
Cea duhovnicească,
Împreună cu Iosif și cu Nicodim
Merg să-ngroape pe Cel ce e ne-ncăput.

21. Murind Tu de voie,
În mormânt ai fost pus;
Și pe mine, ce-am fost mort, Iisuse al meu,
De amara mea greșală m-ai scăpat.

22. S-a schimbat făptura
Prin a Ta Patimă,
Căci cu Tine-au pătitit toate câte sunt,
Făcător a toate cunoscându-Te.

23. Luând în pânțece
A vieții Piatră,
Cel a toate mâncător, iadul, a vărsat
Pe toți morții ce din veac i-a înghițit.

24. În mormânt nou Te-ai pus,
Înnoind, Hristoase,
Firea oamenilor, prin Învierea Ta,
După cum se cade unui Dumnezeu.

25. Pe pământ ai venit,
Pe Adam să-I mântui.
Și, pe-acesta negăsind, jos Te-ai pogorât;
Pân' la iad, Stăpânul meu, l-ai căutat.

26. Pământul de frică
S-a mișcat, Cuvinte,
Și luceafărul lumina sa și-a ascuns,
Apunând a Ta lumină sub pământ.

27. Ca un om ai murit,
De-a Ta voie, Doamne,
Dar, ca Dumnezeu, pe morți îi scoli din mormânt
Și din întunericul păcatelor.

28. Vărsând râu de lacrimi
Peste Tine, Doamne,
Cea Curată, ca o Maică, a glăsuțit:
"Oare cum Te voi îngropa, Fiul meu?"

29. Ca grăuntul de grâu,
Ce-ncolțește-n pământ,
Spic aducător de rod nouă Te-ai făcut,
Înviind pe toți urmașii lui Adam.

30. Sub pământ Te-ai ascuns
Ca un soare, acum,
Și-ntr-a morții noapte neagră Te-ai învelit;
Ci răsari, Hristoase-al meu, mai strălucit!

31. Cum ascunde luna
Fața sa de soare,
Așa groapa Te-a ascuns și pe Tine-acum,
Cel ce prin trupească moarte ai apus.

32. I-isus, Viața,
Gustând moarte acum,
Pe toți oamenii de moarte i-a izbăvit
Și viață tuturor le-a dăruit.

33. Pe Adam cel dintâi,
Prin păcat omorât,
La viață ridicându-l cu moartea Ta,
Adam nou în trup Te-ai arătat acum.

34. Cereștile cete,
Mort întins, pentru noi,
Te-au văzut, Stăpânul meu, și s-au spăimântat
Și cu aripile s-au acoperit.

35. I-osif, Cuvinte,
Pogorându-te mort
De pe lemn, acum, în noul mormânt Te-a pus
Ci-nviază, Doamne, mântuind pe toți!

36. Bucurie, Doamne,
Fiind îngerilor,
Întristare lor acum le-ai pricinuit,
Cu trup mort, ca pe un om, văzându-Te.

37. Suind Tu pe Cruce,
Împreun-ai suit
Și pe oamenii cei vii, iar mergând la iad
Ai sculat dintr-însul pe cei morți din veac.

38. Ca un leu, Tu, Doamne,
Adormind cu trupul,
Ca un pui de leu Te scoli, Cela ce-ai fost mort,
Lepădând și bătrânețe a trupului.

39. Cela ce din coasta
Lui Adam cel dintâi
Pe strămoașa ai zidit, ești în coastă-mpuns
Și izvor curățitor ne izvorăști.

40. Se-njunghia în taină
Mai-nainte mielul,
Iar de față Tu acum junghiindu-Te,
De păcat făptura Ta o curățești.

41. Cine, dar, va spune
Chipul groaznic și nou?
Cel ce stăpânește toate făpturile
Pătimizește azi și moare pentru noi.

42. Cuprinzându-i spaima,
Îngerii au strigat:
"Cum Se vede mort Izvorul a tot ce-i viu
Și cum în mormânt Se-ncuie Dumnezeu?"

43. Din coasta Ta, Doamne,
Cea însulită,
Izvorăști mie viață, prin viața Ta,
Și mă înnoiești și mă viezi cu ea.

44. Răstignit pe Cruce,
Ai chemat pe oameni,
Iar curată coasta Ta împungându-se,
Tuturor iertare dai, !isuse-al meu.

45. Cel cu chip cuvios
Te gătește-ngrozit
Și Te-ngroapă ca pe-un mort, cu smerenie,
De-ngroparea Ta înfricoșându-se.

46. Sub pământ, de voie,
Pogorând ca un mort,
Tu ridici de pe pământ, Hristoase, la cer
Pe cei ce de-acolo au căzut demult.

47. Deși Te-ai văzut mort,
Dar ești viu Dumnezeu
Și ridici de pe pământ, Hristoase, la cer,
Pe cei ce de-acolo au căzut demult.

48. Deși Te-ai văzut mort,
Dar ești viu Dumnezeu
Și pe oamenii cei morți, pe toți înviezi,
Omorând de tot pe-al meu omorător.

49. O, ce bucurie,
Ce dulceață multă
A fost ceea ce-a umplut pe toți cei din iad,
Strălucind lumina Ta-n adâncullui.

50. Îngroparea-Ți laud,
Patimilor mă-nchin
Și puterea Îți măresc, Milostivule,
Prin care de patimi am fost dezlegat.

51. Asupra Ta, Doamne,
Sabie-au ascuțit
Și-a puternicului sabie s-a tocit,
Iar cea din Eden se biruiește-acum.

52. Văzând mielușeaua
Pe-al său Miel junghiat,
Doborâtă de dureri striga și-ndemna
Ca și turma să se tânguie cu ea.

53. În mormânt de Te-ngropi,
Și în iad de cobori,
Dar mormintele, !isuse, le-ai deșertat
Și întregul iad, Hristoase, l-ai golit.

54. De-a Ta voie, Doamne,
Pogorând sub pământ,
Pe toți oamenii din moarte i-ai înviat
Și la slava Tatălui i-ai înălțat.

55. Unul din Treime,
Cu trupul, pentru noi,
Defăimată moarte rabdă, binevoind;
Se cutremură și soare și pământ.

56. Cei ce au fost demult
Din izvor adăpați
Și cu mană în pustie s-au săturat,
În mormânt Îl pun pe Hrănitorul lor.

57. Ca un vinovat stă
Cel Preadrept la Pilat
Și la moartea cea nedreaptă e osândit
Și Judecătoru-i răstignit pe lemn.

58. O, vicleni farisei!
O, popor pățimaș!
Pentru ce-ai ales mai bine pe Varava,
Iar pe Domnul pentru ce L-ai răstignit?

59. Plăsmuind pe Adam
Din pământ, cu mâna,
Pentru dânsul Te-ai făcut om firesc în trup
Și de bunăvoia Ta Te-ai răstignit.

60. Ascultând, Cuvinte,
De al Tău Părinte,
Pân' la iadu-ngrozitor Tu Te-ai pogorât,
Înviind tot neamul muritorilor.

61. "Vai, Lumina lumii!
Vai, a mea Lumină!
O, Iisuse-al meu! O, Fiule preadorit!"
Cu amar striga Fecioara și jelea.

62. Ceata celor pizmași,
Care L-au răstignit
Rușinează-se măcar, înviind Hristos,
De mahrama și de giulgiurile Lui.

63. Vino, ucigașe,
Vânzător ucenic,
Și pricina răutății arată-ne-o:
Pentru ce-ai ajuns tu pe Hristos să-L vinzi?

64. Iubitor de oameni
Te prefaci, nebune,
Orb, nemernic, ne-mpăcat, vânzătorule,
Tu, ce mirul ai voit să-L vinzi pe bani.

65. Cu ce preț ai vândut
Sfântul Mir cel ceresc?
Sau ce lucru de El vrednic în schimb ai luat?
Nebunie-aflași, preablestemat satan!

66. De iubești pe săraci
Și mâhnit ești de mir
Ce se varsă, curățind suflet păcătos,
Cum pe-arginți pe-a tuturor Lumină vinzi?

67. „O, Cuvinte, Doamne,
O, al meu dulce Fiu,
Îngroparea-Ți de trei zile cum voi răbda?
Mi se rupe inima ca unei maici”.

68. "Cine-mi va da lacrimi
Și izvor nesecat,
Ca să plâng pe I-isus, dulcele meu Fiu?"
A strigat Fecioara, Maica Domnului.

69. O, munți și vâlcele
Și mulțimi de oameni,
Tânguiți-vă și plângeți cu mine toți
Și jeliți cu Maica Domnului ceresc!

70. "Când am să Te mai văd,
Veșnică Lumină,
Bucuria și dulceața sufletului?",
A strigat Fecioara, tânguindu-se.

71. Deși, ca o piatră
Tare și tăioasă,
Ai primit a Te tăia, dar ne-ai izvorât
Râu de viață vie, veșnice Izvor.

72. Ca dintr-o fântână,
Din îndoitul râu,
Ce din coasta Ta a curs, noi ne adăpăm
Și viața veșnică o moștenim.

73. Voind Tu, Cuvinte,
În mormânt Te-ai văzut;
Dar ești viu și Te ridici din morți, cum ai spus,
Cu-nvierea Ta, Mântuitorule.

74. Te cântăm, Cuvinte,
Doamne al tuturor,
Împreună și cu Tatăl și Duhul Sfânt,
Și-ngroparea Ta cea sfântă preaslăvim.

75. Fericimu-Te toți,
Maica lui Dumnezeu,
Și cinstim, cei credincioși, punerea-n mormânt
A Fiului tău și-al nostru Dumnezeu.

Se repetă troparul întâi:

76. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și s-au spăimântat oștirile îngerești

Plecăciunea Ta cea multă preaslăvind.

Urmează apoi Ectenia mică, pe care preotul o încheie cu ecfonisul:

Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

RĂSPUNSURI LA ECTENIA MICĂ

$\bar{T}1$ *mf* Glasul V $\bar{C} \bar{I} a$

Doam - ne, mi - lu - ie - ște.

Moderato

Doam - ne, mi - lu - ie - ște.

2

Doam - ne, mi - lu - ie - ște.

Doam - ne, mi - lu - ie - ște.

$\bar{T}$

Allegretto Prea Sfân - tă Năs - că - toa - re de

Prea Sfân - tă Năs - că - toa - re de

2. Cuvine-se, dar,
Să-Ti dăm slavă, Ziditor a toate,
Căci din patimi Tu ne-ai scos, prin Patima Ta,
Și din stricăciune toți ne-am izbăvit.

3. Soarele-a apus,
Iar pământul s-a clintit, Cuvinte,
Apunând Tu, ne-nseratul Soare, Hristos,
Și cu trupul în mormânt punându-Te.

4. Somn învietor
În mormânt dormind, Hristoase Doamne,
Din cel greu somn al păcatului ai sculat
Întreg neamul omenesc cel păcătos.

5. "Una-ntre femei,
Te-am născut Fiu, rară de durere;
Dar acum surar dureri, prin Patima Ta",
Cea Curată, mult jelindu-se, zicea.

6. Sus văzându-Te,
De Părinte nedespărțit, Doamne,
Iară jos cu trupul mort, sub pământ fiind,
Serafimii s-au înfricoșat acum.

7. Răstignindu -Te,
S-a rupt tâmpla templului prin mijloc
Și și-ascund luminătorii lumina lor,
Sub pământ Tu, Soare, ascunzându-Te.

8. Cela ce cu-n semn
A tăcut la început pământul;
Azi apune sub pământ, ca un muritor;
Îngrozește-te de-aceasta, cerule!

9. Sub pământ apui
Cela ce-ai tăcut pe om cu mâna,
Ca pe oameni să-i înalți din căderea lor,
Cu tăria Ta atotputernică.

10. Venit,i să cântăm
Lui Hristos cel mort, Ce-i plâns cu jale,
Ca femeile, ce mir au adus atunci,
S-auzim cu ele: "Bucurați-vă!"

11. Cu adevărat,
Nesecat Mir ești, Cuvinte Doamne;
Pentru-aceea și femeile mir Ți-aduc,
Celui viu, ca unui mort și îngropat.

12. Cu-ngroparea Ta

Ai zdrobit de tot iadul, Hristoase,
Și cu moartea Ta pe moarte ai omorât,
Și din stricăciune lumea mântuiești.

13. Râu de viață ești

Ce din Tatăl curgi, Înțelepciune,
Iar în groapă apunând, viață dăruiești
Celor din adâncurile iadului.

14. "Ca să înnoiesc

Firea oamenilor cea zdrobită ,
Eu cu moartea Mi-am rănit trupul Meu, void:
Deci, jelind, nu-ți bate pieptul, Maica Mea".

15. Sub pământ apui

Cel ce ești Luceafăr al dreptății,
Și pe morți i-ai ridicat, ca dintr-un somn greu,
Alungând din iad tot întunericul.

16. Bob cu două firi

pătătorul de viață, astăzi,
In adânc pământ, cu lacrimi Se seamănă;
Răsărind El iar, lumea va bucura.

17. S-a temut Adam,
Dumnezeu umblând în rai, atuncea,
Iar acun:1 s-a bucurat c-ai venit la iad' ,
Căci căzând atunci, acum s-a ridicat.

18. Maica Ta acum
Varsă râuri de lacrimi, Hristoase,
Și-a strigat, când Te-a văzut cu trupu-n mormânt:
"Înviază, Fiule, precum ai. spus!"

19. Iosif Te-a ascuns,
Cu evlavie, în groapă nouă;
Și cântări dumnezeiești, de-ngropareaTa,
Ți-a cântat, cu lacrimi împletindu-Ie.

20. Doamne, Maica Ta,
Pironit văzându-Te pe Cruce,
De amară întristare, sufletul ei
S-a pătruns de cuie și de sabie.

21. Maica Ta, văzând
Adăparea Ta cu fiere, Doamne,
Cel ce ești dulceața lumii noastre întregi,
Fața ei cu-amare lacrimi a udat.

22. "Rău m-am întristat
Și rărunchii mi se rup, Cuvinte,
Junghierea Ta nedreaptă văzându-o",
Zis-a Preacurata, tânguindu-se.

22. "Rău m-am întristat
Și rărunchii mi se rup, Cuvinte,
Junghierea Ta nedreaptă văzându-o",
Zis-a Preacurata, tânguindu-se.

24. Jalnice cântări
I-osif și cu Nicodim cântă
Lui Hristos, Ce S-a-ngropat acum în mormânt,
Și cu dânșii cântă cetele cerești.

25. Sub pământ apui
Tu, Hristoase, Soare al dreptății;
Deci și buna Maica Ta, care Te-a născut,
De dureri se stinge, nevăzându-Te.

26. Iadul s-a-ngrozit
Dătătorule de viață, Doamne,
Când prădată și-a văzut bogăția lui
Și-nviați pe morții cei legați din veac.

27. Soare luminos

După noapte strălucește, Doamne,
Iar Tu, după moartea Ta, strălucești mai mult,
Înviind din groapă ca un Dumnezeu.

28. Ziditorule,

Dacă Te-a primit în sân pământul
S-a clintit de frica Ta, Preaputemice,
Și pe morți cutremurul i-a deșteptat.

29. O, Hristoase-al meu!

I-osif și Nicodim cu miruri,
Într-un chip deosebit, acum Te gătesc,
Strigând: „O, pământ, înfricoșează-te!”

30. Doamne, ai apus,

Și cu Tine-a soarelui lumină;
Iar făptura de cutremur cuprins-a fost,
Făcător al tuturor vestindu-Te.

31. Piatra cea din unghi

O acoperă piatra tăiată
Și pe Domnu-L pune-n groapă un muritor.
Infioară-te acum, pământule!

32. "Vezi-ne aici:
Ucenicul cel iubit și Maica,
Și cu dulce glas răspunde-ne, Fiule!",
A strigat Curata, cu amar plângând.

33. Tu, ca Cel ce ești
De viață dătător, Cuvinte,
N-ai u~is pe cei ce Te-au răstignit acum,
Ci-mpreună și pe-ai lor morți înviezi.

34. Nici chip ai avut,
Nici frum'sețe, când pătimeai, Doamne;
Insă mult ai strălucit, când ai înviat,
Și cu sfinte raze ne-ai împodobit.

35. Ai apus în trup,
Sub pământ, nestinsule Luceafăr;
Și, aceasta neputând vedea soarele,
În amiază-zi el s-a întunecat.

36. Luna, soarele
Se întunecă-mpreună, Doamne,
Și robi binevoitori Ți s-au arătat
Și în mantii negre s-au înveșmântat.

37. "Chiar de-ai și murit,
Dar sutașul Dumnezeu Te știe;
Iar eu cum Te voi atinge cu mâinile,
Mă spăimânt", striga Iosif cel cu bun chip.

38. A dormit Adam
Și din coasta lui își scoase moarte;
Tu dormind acum, Cuvinte-al lui Dumnezeu,
Lumii viață izvorăști din coasta Ta.

39. Ai dormit puțin
Și-ai dat viață la cei morți, Hristoase,
Și-nviind, i-ai înviat pe cei adormiți,
Ce-adormiseră din veacuri, Bunule.

40. De ai și murit,
Dar ai dat vinul de mântuire,
Viță, Care izvorăști viață tuturor;
Patima și Crucea Ta Ți le slăvesc.

41. Cum pot suferi
Cereștile cete îndrăzneala
Celor ce Te-au răstignit, Dumnezeule,
Când Te văd gol, sângerat și osândit?

42. O, neam păcătos
Și-ndărătnic, ce-ai primit arvuna!
Cunoscut-ai ridicarea bisericii;
Pentru ce, dar, pe Hristos L-ai osândit?

43. În batjocură
Tu îmbraci pe Împodobitorul,
Care cerul a-ntărit și-a împodobit
Tot pământul, într-un chip preaminunat.

44. Ca un pelican,
Te-ai rănit în coasta Ta, Cuvinte;
Și-ai dat viață l-ai Tăi fii, care au murit,
Răspândind asupra lor izvoare vii.

45. Oarecând Navi
Opri soarele, zdrobind dușmanii;
Iar Tu, Soare, ascunzându-Ți lumina Ta,
Ai zdrobit pe-al iadului stăpânitor.

46. Nu Te-ai despărțit
De-al Părintelui sân, Milostive,
Chiar binevoind a lua chip de muritor;
Și în iad, Hristoase-al meu, Te-ai pogorât.

47. Răstignit pe lemn,
Cel ce pui pământul peste ape,
In pământ, fără suflare, acum cobori;
Care lucru nerăbdându-l, tremură.

48. "Vai, o, Fiul meu!",
Preacurata jeleşte și zice,
"Că pe Care-L așteptam ca pe-un împărat,
Osândit acum pe Cruce Îl privesc!"

49. "Astfel mi-a vestit
Gavriil, venind din cer la mine;
El mi-a spus că-mpărăția Fiului meu
Este o împărăție veșnică."

50. "Vai,. s-a împlinit
A lui Simeon proorocie,
Că prin inima mea sabie a trecut;
O, Emanuile, Cel ce ești cu noi!"

51. Fariseilor!
Rușinati-vă măcar de mortii
Înviați de Dătătorul vieții Îor,
Cel pe Care, plini de pizmă, L-ați ucis.

52. S-a cutremurat

Și lumina soarele și-a stins-o,
Când în groapă Te-a văzut neînsuflețit,
Nevăzuta mea lumină, Bunule!

53. Cu amar plângea

Preacurata Maica Ta, Cuvinte,
Când pe Tine Te-a văzut acum în mormânt,
Pe Cel fără început și Dumnezeu!

54. Maica Precista

Omorârea Ta văzând, Hristoase,
Cu adânc-amărăciune, Ție-Ți grăia:
"Să nu zăbovești, Viață, între morți!"

55. Iadul cel cumplit

Tremura, când Te-a văzut pe Tine,
Veșnic Soare al măririi, Hristoase-al meu,
Și degrab a dat din el pe cei legați.

56. Ce priveliște

Mare și grozav-acum se vede;
Căci al vieții Dătător moarte-a suferit,
Voind El să dea viață tuturor!

57. Coasta Ți-ai împuns,
Mâinile Ți-ai pironit, Stăpâne,
Și cu rana Ta din coastă ai vindecat
Ne-nfrânarea mâinilor strămoșilor.

58. Oarecând jelea
Toată casa pe fiul Rahilei;
Iar acum pe al Fecioarei Fiu Îl jelesc
Maica Lui și ceata Ucenicilor.

59. Palme și loviri
I s-au dat lui Hristos peste față,
Celui ce cu mâna Sa pe om plăsmui,
Și-a zdrobit cu totul ale fiarei fălci.

60. Toți cei credincioși,
Cu-ngroparea Ta scăpați de moarte,
Ți cinstim, Hristoase-al nostru, cu laude,
Răstignirea și-ngroparea Ta acum.

61. Cel făr' de-nceput,
yeșnice Părinte, Fiu și Duh Sfânt,
Intărește-i, ca un bun, pe drept-credincioși
Și le dă izbând' -asupra celor răi.

62. Ceea ce-ai născut,
Preacurată Fecioară, Viața,
Potolește dezbinarea-n Biserică
Și dă pace, ca o bună, tuturor.

Se repetă troparul întâi:

63. Cuvine-se, dar,
Să cădem la Tine, Ziditorul,
Cela ce pe Cruce mâinile Ți-ai întins
Și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

Urmează Ectenia mică, cu ecfonisul:

Că sfânt ești Dumnezeu nostru, Cel ce Te odihnești pe scaunul slavei celei de heruvimi, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfantului și bunului și de-viațăfacătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi, se cântă rar întâiul tropar al Stării a III-a, glasul al 3-lea, timp în care preotul (al

treilea) cădește Sfântul Epitaf împrejur, altarul și stranele.

STAREA A TREIA

T *mf* Glasul III Ja

mf Nea - mu - ri - le toa - -

Andantino
mf Nea - mu - ri - le toa - - -

te _____ la - u - dă-n-gro-

te _____ la - - u - dă-n-gro-

1. Neamurile toate
Laudă -ngropării
Ți-aduc, Hristoase al meu.

2. Arimateianul
Cu plâns Te coboară
Și în mormânt Te-ngroapă.

3. De mir purtătoare,
Mir Ție, Hristoase,
Ți-aduc cu sânguință.

4. Vino-întreagă fire,
Psalmi de îngropare
Lui Hristos să-I aducem.

5. Pe Cel viu cu miruri,
Ca pe-un mort să-L ungem,
Cu mironosițele.

6. Fericitul Iosif,
Trupul ce dă viață,
Al lui Hristos, îngroapă.

7. Cei hrăniți cu mană
Lovesc cu călcâiul
Pe Binefăcătorul.

8. Cei hrăniți cu mană,
Oțet și cu fiere
T, i-aduc , Hristoase al meu.

9. O, ce nebunie!
Pe Hristos omoară
Cei ce-au ucis pe profeți.

10. Ca rob rar' de minte,
A vândut 1 -uda
Pe-Adâncu-nțelepciunii.

11. Rob ajunge-acuma
Vicleanul de Iuda,
Cel ce-a vândut pe Domnul.

12. Zis-a înțeleptul:
"Groap' -adâncă este
Pornirea inimii lor."

13. La cei rar' de lege,
Căile lor strâmbe
Le sunt ciulini și curse.

14. Iosif și Nicodim
Pe Domnul îngroapă,
Cu toată cuviința.

15. Slavă Ție, Doamne,
Cel ce dai viață
Și-n iad, puternic, cobori.

16. Maica Preacurata
 Se jelea, Cuvinte,
 Văzându-Te mort acum.

Glasul III *Ja*

Andantino

Pri - mă va - ră dul - - ce,

Pri - mă - va - ră dul - - - ce,

mf

Fi - ul meu cel dul - -

Fi - - ul meu cel dul - - -

ce, frum - se - ța un - - de

ce, frum - se - ța un - - - de

Ți-a a - pus?

Ți-a a - pus?

17. "Primăvară dulce,
Fiul meu preadulce.
Frum'seștea unde Ți-apus?"

18. Plângere pomit-a
Maica Preacurata,
Când ai murit, Cuvinte.

19. Vin cu mir să-L ungă
De mir purtătoare
Pe Hristos, Mirul ceresc.

20. Cu moartea pe moarte
O omori, Tu, Doamne,
Cu sfânta Ta putere.

21. Piere-amăgitorul,
Scapă amăgitul
Cu-nștelepciunea-Ți, Doamne.

22. Cade vânzătorul
În focul gheenei,
În groapa stricăciunii.

23. Curse și ciulini sunt
Căile lui Iuda,
Celui nebun și viclean.

24. Pier răstignitorii,
Împărate-a toate,
Dumnezeiescule Fiu.

25. Țoți pier, împreună,
In groapa pierzării,
Cei vărsători de sânge.

26. Fiule din Tatăl,
Împărat a toate,
Cum ai primit patimă?"

27. Maica mieluşeaua,
Mielul ei pe Cruce
Văzându-L, s-a tânguit.

28. Trupul ce dă viață
Iosif împreună
Cu Nicodim îngroapă.

29. Mult înlăcrimată
A strigat Fecioara,
Străpunsă de durere.

30. „O, a mea lumină,
Fiul meu preadulce,
Cum Te-ai ascuns în groapă?”

31. "Nu mai plânge, Maică;
Pe Adam și Eva
Ca să-i slobod, Eu sufăr".

32. "Fiul meu, slăvescu-Ti
Înalta-ndurare '
Prin care rabzi acestea".

33. Cu oțet și fiere
Te-au adăpat, Doamne,
Gustarea veche s-o strici.

34. Te-ai suit pe Cruce,
Cel ce altădată
Umbre ai poporul sub nor.

41. O, înfricoșată,
Străină vedere:
Pământul cum Te-ascunde!

42. Altădat-un Iosif
Ți-a slujit în fugă
Și-acum Te-ngroapă altul.

43. Plânge, Te jelește,
Preacurata-Ți Maică,
Fiind Tu mort, Cuvinte.

44. Frică ia pe îngerii
De a Ta-ngropare
O, Făcător a toate!

45. Până-n zori, cu miruri
Ți-au stropit mormântul
Cele înțelepțite.

46. Pace în Biserici,
Lumii mântuire,
Prin Învierea-Ți, dă-ne!

47. O, Treime Sfântă,
Tată, Fiu și Duh Sfânt,
Lumea o mântuiește.

48. Robilor tăi, Maică,
Dă-le ca să vadă
Scularea Fiului tău!

Se repetă troparul întâi:

49. Neamurile toate
Laudă-ngropării
Ți-aduc, Hristoase al meu.

Și îndată se cântă, pe glasul al 5-lea

Binecuvântările Învierii
(pe larg, după Petru Lampadarie)

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Soborul îngeresc s-a mirat, văzându-Te pe
Tine între cei morți socotit fiind, și puterea

morții surpând, Mântuitorule, și împreună cu Tine pe Adam ridicându-l și din iad pe toți slobozindu-i.

Bine ești cuvântat, Doamne ...

Pentru ce miruri, din milostivire, cu lacrimi amestecați, o, ucenițelor? Îngerul cel ce a strălucit la mormânt a zis mironosite lor: Vedet, i voi groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Bine ești cuvântat, Doamne ...

Foarte de dimineată mironosițele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; dar înaintea lor a stat îngerul și a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți, ci Apostolilor spuneți Învierea.

Bine ești cuvântat, Doamne ...

Mironosițele femeii, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, plângeau; iar îngerul

către dânsule a grăit, zicând: De ce socotiți pe
Cel viu
cu cei morți? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din
mormânt.

Slavă ... , a Treimii:

Închinămu-ne Tatălui și Fiului și Sfântului
Duh, Sfintei Treimi într-o ființă, cu serafimii
grăind: Sfânt, sfânt, sfânt ești, Doamne.

Și acum ... , a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dătătorul de viață născându-L,
Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit; și
bucurie Evei, în locul întristării, i-ai dăruit; și pe
cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași Cel ce
S-a întrupat
din Tine, Dumnezeu și Om.

**Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție
Dumnezeule! (de 3 ori).**

*Apoi diaconul rostește Ectenia mică și
preotul, la srașitul ecteniei, acest ecfonis:*

Că Tu ești Împăratul păcii, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui tău Celui fără de început și Preasran tului și bunului și de-vi ață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

*Apoi se cântă **Sedealna** zilei, glasul 1, Podobie: **Mormântul Tău ...***

Cu giulgiu curat și cu miresme dumnezeiești ..., Slavă ..., Și acum ..., *altă, **Sedealna** același glas și aceeași podobie: Spăimântatu-s-au cetele îngerilor ...*

Apoi îndată se citește Psalmul 50.

*Urmează Canonul și Laudele. După Slavă ... , Și acum ..., de la Laude, preotul zice: **Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina. Iar strana începe să cânte Doxologia cea mare. Protosul se îmbracă în toate sfințitele veșminte.***

Când strana a ajuns la Sfinte Dumnezeule ..., preoții ies din Sfântul Altar, merg la masa pe care se află Sfântul Epitaf, în mijlocul bisericii, și ridică Sfântul Epitaf (în lipsa mai multor

elerici, Sfântul Epitaș poate fi purtat de patru mireni), iar protosul ia Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce; ei ies din biserică și încep procesiunea cu Sfântul Epitaș în jurul ei. Înaintea lor merg câțiva credincioși ținând praporii, diaconul merge înaintea preoșilor tămâind, iar după Sfântul Epitaș urmează cântăreții și credincioșii, care țin în mâini lumânări aprinse.

În tot acest timp, cântăreții și credincioșii cântă: Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi! sau Mergi la cer ...

re, Sfin - te, Sfin - te Făr -
re, Sfin - te, Sfin - te Făr -

de moar - - te, mi - lu -
de moar - - - te, mi - lu -

ie - ște - ne, mi - lu - ie - ște - ne,
ie - ște - ne, mi - lu - ie - ște - ne,

mi - lu - ie - ște - ne pre noi.
mi - lu - ie - ște - ne pre noi.

MERGI LA CER

Glosul V $\text{C}\dot{\text{U}}\ \text{M}\text{a}$

p

Mergi la cer și Te a - șa -

Andante

Mergi la cer și Te a - șa -

ză Lân - gă Ta - tăl Cre - a - tor,

ză . Lân - gă Ta - tăl Cre - a - tor,

Tu ce lași în lu - me - pa -

Tu ce lași în lu - me - pa

A musical score for a hymn. It consists of three systems of music. Each system has a vocal line with lyrics in Romanian and a piano accompaniment line. The first system is marked 'Andante' and 'p' (piano). The lyrics are: 'Mergi la cer și Te a - șa -' and 'Mergi la cer și Te a - șa -'. The second system has lyrics: 'ză Lân - gă Ta - tăl Cre - a - tor,' and 'ză . Lân - gă Ta - tăl Cre - a - tor,'. The third system has lyrics: 'Tu ce lași în lu - me - pa -' and 'Tu ce lași în lu - me - pa'. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings.

ce, I - i - su - se Sal - va -
ce, I - i - su - se Sal - va -

tor. Mergila cer și Te a - șa -
tor. Mergi la cer și Te a - șa -

ză Lân - gă Ta - tăl Cre - a - tor,
ză Lân - gă Ta - tăl Cre - a - tor,

Tu ce lași în lu - me pa - ce
Tu ce lași în lu - me pa - ce

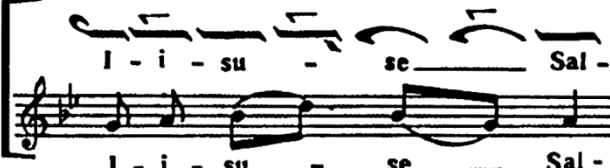
PROHODYS

I - i - su - se Sal - va - tor.

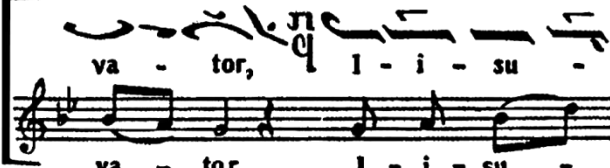
I - i - su - se Sal - va - tor.

I - i - su - se Sal -

I - i - su - se Sal -

va - tor, I - i - su -

va - tor, I - i - su -

se Sal - va - tor.

se Sal - va - tor.

LA PRIMA OPRIRE

Când preoții ajung în partea de miazăzi a bisericii se opresc și, împreună cu ei, se opresc toți credincioșii, iar unul dintre preoți sau diaconul, dacă este, cădind, zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Cântăreții și credincioșii: Doamne, miluieste (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea și mântuire a lui.

Cântăreții și credincioșii: Doamne, miluieste (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru poporul român cel dreptcredincios de pretutindeni, pentru conducătorii săi și pentru armata țării noastre, pentru sănătatea și mântuire a lor.

Cântăreții și credincioșii: Doamne, miluiește (de trei ori).

Ecfonis: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Srantului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții și credincioșii: Amin.

LA ADOUA OPRIRE

Ajungând cu Sfântul Epitafin dreptul Sfântului Altar, preotul (sau diaconul) cădînd, zice ectenia pentru cei răposați:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Cântăreții și credincioșii: Doamne, miluieste (de trei ori, funebru).

Încă ne rugăm pentru fericirii și pururea pomenirii ctitori ai acestui sfânt locaș și pentru toți cei mai înainte adormiți, părinți și frați ai noștri dreptslăvitori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni.

Cântăreții și credincioșii: Doamne, miluieste (de trei ori, funebru).

Ecfonis: C ă Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm,

împreună și Părintelui Tău Celui fără de început
și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului
Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții și credincioșii: Amin.

DOAMNE MILUIEȘTE

T *mf* Glasul V $\bar{\text{C}}\bar{\text{U}}\bar{\text{L}}\bar{\text{A}}$

Doam - ne, mi - lu - ie - ște, Doam - ne,
Moderato
mf Doam - ne, mi - lu - ie - ște, Doam - ne,
 mi - lu - ie - ște, Doam - ne, mi - lu -
 mi - lu - ie - ște, Doam - ne, mi - lu -
 ie - - - - - ște. A - min.
 ie - - - - - ște. A - min.

LA A TREIA OPRIRE

Ajungând cu Sfântul Epitaf în partea de miazănoapte a bisericii, preotul sau diaconul, cădind, zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Cântăreții și credincioșii: Doamne, miluieste (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru frații noștri: preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Cântăreții și credincioșii: Doamne, miluieste (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru toți creștinii ortodocși, pentru sănătatea și mântuire a lor.

Cântăreții și credincioșii: Doamne, miluiește (de trei ori).

Ecfonis: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfantului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții și credincioșii: Amin.

LA A PATRA OPRIRE

Ajungând cu Sfântul Epitaf în dreptul ușilor bisericii, preotul (sau diaconul), cădînd, zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Cântăreții și credincioșii: Doamne, miluieste (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfântă și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Cântăreții și credincioșii: Doamne, miluieste (de trei ori).

Încă ne rugăm ca să se păzească sranț locașul acesta, orașul (satul) acesta, țara aceasta și toate orașele și satele: de boală, de foamete, de

cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să ne fie nouă bunul și iubitorul de oameni Dumnezeu nostru, să îndeparteze și să împrăștie toată mânia care se pornește asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de musturarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Cântăreții și credincioșii: Doamne, miluiește (de trei ori).

Preotul rostește rugăciunea finală împreună cu ecfonisul:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare, departe, și, Milostive Stăpâne, milostiv fii nouă, față de păcatele noastre și ne miluiește pe noi. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții și credincioșii: Amin.

LA INTRAREA ÎN BISERICĂ

După aceasta, preoții țin Sfântul Epitaf deasupra capului la intrarea în biserică și toți credincioșii intră în biserică pe sub Sfântul Epitaf.

*În acest timp, cântăreții cântă stihira glas 5: **Veniți să ferim pe Iosif ...***

*Ajungând în fața Ușilor Împărătești, cel dintâi dintre preoții împreună-slujitori zice: **Înțelepciune, drepti!**, apoi preoții intră în Sfântul Altar prin Ușile Împărătești, așezând Sfântul Epitaf pe Sfânta Masă, în timp ce strana cântă troparul: **Iosif cel cu bun chip ...***

*Se cântă apoi trop arul Profeției glas 2: **Cel ce ții marginile ...** și se citește profeția din Triod. Apoi se citește **Apostolul**, din Epistola întâi către Corinteni (5, 6-8; Galateni 3, 13-14).*

*Apoi se citește **Evanghelia de la Matei**: Iar a doua zi, care vine după Vineri ... (Matei 27, 62-66)*

*După Evanghelie se rostesc obișnuitele
ectenile și se face otpustul special.*

Tehnoredactare, Grafica și DTP

ACOS

Tel.: 0734 882 045

PĂROHIA

Odăi

OTOPENI

Parohia Odăi cu Hramurile Sfinții Împărați Constantin și Elena
și Sfinții Martir Brâncoveni

Str. George Topârceanu nr. 30, Otopeni, Odăile - Ilfov

Pr. Ion D. Iliuță: mobil: 0721 550 210,

www.parohiaodai.ro, e-mail: ilici78@yahoo.com

PAROHIA

OTORENI

OTORENI